

Bid voor me

Loof de Here, mijn ziel en vergeet niet een van zijn weldaden. Ps. 103:2

Vandaag is mijn dankbaarheidboekje vol. Anderhalf jaar lang heb ik in korte zinnestukjes alle gebedsverhoringen opgeschreven. Er staan behoorlijk wat grote zaken tussen, waarvoor ik weinig geloof had om eerlijk te zijn. Mijn zoon vond een lieve vrouw, iemand is van het roken af, iemand kwam weer uit coma, iemand kan haar baan weer aan, twee jongens werden bewaard voor de dood

na een auto-ongeluk... Het is goed om je gebeden te registreren, dan zie je pas goed, wat een wonderlijke antwoorden je krijgt. En vooral in de levens van kinderen.

Hoe vaak zeg je niet tegen een kind: Ik bid voor je.

Dat is erg belangrijk voor een aan zichzelf overgelaten kind in de wildernis van het leven.

Ik denk altijd met dankbaarheid terug aan tante Mies. Ik heb haar slechts een keer gezien. Het was een nog jonge vrouw met donker haar, ergens in de twintig, een zus van mijn oom. Ze lag met vuistgrote doorligplekken op haar dood te wachten.

Toch zei tante Mies: Josientje, ik bid voor je. En toen ik jarig was liet ze me een gulden brengen voor

mijn spaarpot met weer die woorden: Ik bid voor je! Op de houten trap naar de tuin ging ik er in het zonnetje over na zitten denken...

Nu, na meer dan zestig jaar, voel ik nog haar impact op mijn leven.

Gebed: Vader van Liefde, leer me kinderen liefde te geven en voor hen te bidden. Het heeft eeuwigheidswaarde. Amen.